

Jonáš

¹ I stalo se slovo Hospodinovo k Jonášovi synu Amaty, økoucí: ² Vstaò, jdi do Ninive mìsta toho velikého, a volej proti nìmu; nebo^t jest vstoupila nešlechtnost jejich pøed oblìeøj mùj. ³ Ale Jonáš vstal, aby utekl do Tarsu od tváøi Hospodinovy. A pøišed do Joppe, našel lodí, ana jde do Tarsu, a zaplativ od ní, vstoupil na ni, aby se plavil s nimi do Tarsu od tváøi Hospodinovy. ⁴ Ale Hospodin vzbudil vítr veliký na moøi. I stala se bouøe veliká na moøi, až se domnívali, že se lodí ztroskoce. ⁵ A bojíce se plavci, volali jeden každy k bohu svému, a vyhazovali to, což mìli na lodí, do moøe, aby sobì tím polehèili. Jonáš pak byl sešel k bokùm lodí, a položiv se, spal tvrdì. ⁶ Tedy pøišed k nìmu správce lodí, øekl jemu: Což ty dìláš, ospaløe? Vstaò, volej k Bohu svému. Snad ten Bùh rozpomene se na nás, abychom nezahynuli. ⁷ I øekli jeden druhému: Poíte, vrzme losy, abychom zvidìli, pro koho to zlè pøišlo na nás. Tedy metalì losy, a padl los na Jonáše. ⁸ I øekli jemu: Povìz nám medle, pro koho toto zlè na nás? Jaký jest obchod tvùj, a odkud jdeš? Z které jsi zemì a z kterého národu? ⁹ I øekl jim: Hebrejský jsem, a Hospodina Boha nebes, kterýž uèinil moøe i zemì, já ctím. ¹⁰ Proèež báli se ti muži báznì velikou, a dovidìvše se muži ti, že od tváøi Hospodinovy utíká, (nebo jim byl oznámil), øekli jemu: Což jsi to uèinil? ¹¹ Øekli ješti k nìmu: Což máme uèiniti s tebou, aby se moøe spokojilo? (Nebo moøe vždy více a více bouøilo se.) ¹² Jimžto øekl: Vezmìte mne, a uvrzte mne do moøe, a utichne moøe pøed vámi; nebo já vím, že pøìeinou mou bouøe tato veliká jest proti vám. ¹³ Ale muži ti stateènì táhli, chtíce k bøehu pøistati, však

nemohli; nebo moøe vždy více a více se bouøilo proti nim. ¹⁴ I zvolali k Hospodinu, økouce: Prosíme^t, ó Hospodine, abychom nezahynuli pro smrt èlovìka tohoto, aniž na nás vyhledávej krve nevinné; nebo ty, ó Hospodine, jakž chceš, tak èiniš. ¹⁵ Tedy vzavše Jonáše, uvrhli ho do moøe. I pøestalo moøe bouøiti se. ¹⁶ Proèež báli se muži ti bázní velikou Hospodina, a obìtovali obìt Hospodinu, a sliby èinili.

2

¹ Nastrojil pak byl Hospodin rybu velikou, aby požøela Jonáše. I byl Jonáš v støevách té ryby tøi dni a tøi noci. ² I modlil se Jonáš Hospodinu Bohu svému v støevách té ryby, ³ A øekl: Z ssoužení svého volal jsem k Hospodinu, a ozval se mi; z bøicha hrobu køièel jsem, a vyslyšel jsi hlas můj. ⁴ Nebo jsi mne uvrhl do hlubiny, do prostøed moøe, a øeka obklíèila mne; všecka vlnobití tvá i rozvodnìní tvá na mne se svalila. ⁵ Byl^t jsem již øekl: Vyhnán jsem od oèí tvých, ale ještì^t pohledím na tvùj svatý chrám. ⁶ Obklíèily mne vody až k duši, propast obklíèila mne, lekno otoèilo se okolo hlavy mé. ⁷ Až k spodkùm hor dostal jsem se, zemì závorami svými zalehla mi na vìenost, ty jsi však vysvobodil od porušení život můj, ó Hospodine Bože můj. ⁸ Když se svírala ve mnì duše má, na Hospodina jsem se rozpomínal, i pøišla k tobì modlitba má do chrámu svatého tvého. ⁹ Kteøíž ostòíhají marností pouhých, do broty Boží se zbavují. ¹⁰ Já pak s hlasem díkèinìní obitovati budu tobì; což jsem slíbil, splním. Hojnèe vysvobození jest u Hospodina. ¹¹ Rozkázal pak byl Hospodin rybì té, i vyvrátila Jonáše na bøeh.

3

¹ I stalo se slovo Hospodinovo k Jonášovi podruhé, økoucí: ² Vstaò, jdi do Ninive mìsta toho velikého, a kaž

proti nìmu to, což já porouèím tobì. ³ Tedy vstav Jonáš, šel do Ninive podlé slova Hospodinova. (Bylo pak Ninive mìsto velmi veliké, cesty tóí dnù.) ⁴ A jakž poèal byl Jonáš jíti po mìstì cestou dne jednoho a volati, pravì: Po ètyøidcítì dnech Ninive vyvráceno bude, ⁵ Tedy uvìøili Ninivitští Bohu, a vyhlásivše pùst, oblékli se v žínì, od nejvìtšího z nich až do nejmenšího z nich. ⁶ Nebo jakž došla ta øeè krále Ninivitského, vstav s trùnu svého, složil s sebe odív svùj, a pøiodìv se žínì, sedil v popele. ⁷ A dal provolati a oznámiti v Ninive z usouzení královského i knížat svých, takto øka: Lidé i hovada, volové i ovce, neokoušejte nièeho, nepaste se, ani vody nepíte. ⁸ Ale pøiodijte se žínìmi lidé i hovada, a volejte k Bohu horlivì, a odvrá^t se jeden každý od cesty své zlé, i loupeže, kteráž jest v rukou jeho. ⁹ Kdo ví, neobráti-li se a nebude-li želeti toho Bùh; neodvrátí-li se, pravím, od prchlivosti hnìvu svého, abychom nezahynuli. ¹⁰ I vidìl Bùh skutky jejich, že se odvrátili od cesty své zlé, a lítost mìl Bùh nad tím zlym, kteréž øekl uèiniti jim. A neuèinil.

4

¹ I mrzelo to Jonáše velmi, a rozpálen byl hnìv jeho. ² Proèež modlil se Hospodinu a øekl: Prosím, Hospodine, zdaliž jsem toho neøekl, když jsem ještì byl v zemi své? Protož jsem pospíšil uteci do Tarsu; nebo jsem vidìl, že jsi ty Bùh milostivý a lítostivý, dlouhoèekající a hojný v milosrdenství, a kterýž lituješ zlého. ³ Nyní tedy, ó Hospodine, vezmi, prosím, duši mou ode mne; nebo lépe jest mi umøíti nežli živu býti. ⁴ I øekl Hospodin: Jest-liž to dobøe, že tak horlíš? ⁵ Nebo vyšel byl Jonáš z mìsta, a sedil na východ proti mìstu, a udìlav sobì tu boudu, sedil pod ní v stínu, ažby vidìl, co se bude dítì s tím mìstem. ⁶ Pøistrojil pak byl Hospodin Bùh bøeètan, kterýž vyrostl nad Jonáše,

aby zastìðoval hlavu jeho, a chránil ho pøed horkem. I radoval se Jonáš z toho bøeètanu radostí velikou. ⁷ V tom nazejtøí v svitání nastrojil Bùh èerva, kterýž ranil ten bøeètan, tak že uschl. ⁸ I stalo se, že když vzešlo slunce, nastrojil Bùh vítr východní žhoucí, a bilo slunce na hlavu Jonášovu, tak že umdléval, a žádal sobì, aby umøel, øka: Lépe[†] mi jest umøíti nežli živu býti. ⁹ I øekl Bùh Jonášovi: Jest-liž to dobøe, že se tak hníváš pro ten bøeètan? Kterýžto øekl: An dobøe jest, že se hnívám až na smrt. ¹⁰ Jemuž øekl Hospodin: Ty lituješ toho bøeètanu, o nìmž jsi nepracoval, aniž jsi ho k zrostu pøivedl, kterýž za jednu noc zrostl, a jedné noci zahynul, ¹¹ A já abych nelitoval Ninive mìsta tak velikého, v nìmž jest více nežli sto a dvadce tisíc lidí, kteøíž neznají rozdìlu mezi pravicí svou a levicí svou, a dobytka mnoho?

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition
of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmata Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2018-11-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Mar 2019 from source files dated 5 Mar 2019

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900